

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. října 2021 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Přemysla Pechláta a přísedících Ing. Martiny Košátkové Huškové a Bc. Petra Zikeše

takto:

Podle § 226 písm. a) tr. řádu se obžalovaný [celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] ve [obec], strojník, trvale bytem [obec a číslo],

zprošťuje obžaloby pro skutek, že:

dne 30. listopadu 2019 v době kolem 14:30 hodin v Bulovce, okres Liberec, v areálu bývalého hospodářství na parcele s parcelním číslem 952/2, kam dojel osobním motorovým vozidlem značky VW Passat VARIANT 1.9TDI 3BG, [registrační značka], v němž vezl poškozenou jménem [celé jméno poškozeného], narozenou dne [datum], a její dceru jménem Yuliia Holovchenko, narozenou dne [datum], které si vozidlo stopy a pod slibem převozu z Pertoltic do Liberce obě do vozidla nechal nastoupit, vozidlo zaparkoval, otevřel dveře vozidla u poškozené [příjmení] [celé jméno poškozeného], sedící na zadním sedadle za řidičem, násilím ji vytáhl z vozidla a řekl jí, že musí zaplatit, a ať se svlékne, že chce sex, přitom naznačoval, že si má sundat kalhoty, když mu poškozená sdělila, že má menstruaci, od dalšího záměru způsobu tohoto ukájení upustil a sáhl poškozené pod oděv na holé tělo, kde ji osahával a bolestivě mačkal levé prso, oděv sundal a poškozené cucal a bolestivě kousal do bradavky pravého prsa; poté uchopil její ruku a položil si ji na penis, který odhalil ve chvíli, kdy poškozené řekla, ať si sundá kalhoty, její rukou prováděl masturbační pohyby, čímž uspokojoval svůj pohlavní pud, což činil zhruba po dobu jedné až dvou minut, následně uchopil svou rukou hlavu poškozené a násilím ji sklonil ke svému ztopořenému penisu, ten jí vsunul do úst a řekl "kurvo dělej" a tímto způsobem se uspokojoval po dobu zhruba dvou až tří minut, poté znovu penis vložil do ruky poškozené a svou rukou vykonával masturbační pohyby, aby tak uspokojil svůj pohlavní pud a následně ejakuloval do prostoru pole, pak se zasmál a sdělil poškozené a její dceři, která byla všemu dříve přítomna, že teď je odveze do Liberce, což neučinil a obě zavezl do Frýdlantu; poškozená po celou dobu verbálně nesouhlasila s tímto jeho jednáním, opakovaně řekla, ať to nedělá, odtahovala ruku od jeho penisu, na což jí řekl "kurvo dělej", opakovala "ne" a ať je odveze do Liberce, k fyzickému odporu se z důvodu obavy o svůj život a zdraví neodhodlala, neboť se jej bála,

čímž měl spáchat

zvláště závažný zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

neboť

v řízení nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená [celé jméno poškozeného], narozená dne [datum], bytem Ukrajina, [anonymizováno], [PSČ] [anonymizována dvě slova] 15-A odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného napadla u podepsaného soudu dne 13. července 2021 obžaloba pro skutek, ve kterém bylo spatřováno spáchání zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, když obžalovanému bylo kladeno za vinu jednání uvedené ve výroku tohoto rozsudku shora.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] se u hlavního líčení k projednávané věci shodně jako v přípravném řízení vyjádřil tak, že ten den kolem 15. hodiny jel od Habartic směrem na Frýdlant a u Černous nabral dvě stopařky, chtěly do Liberce, on jim slíbil odvoz jen do Frýdlantu. Cestou se jich obou zeptal, zda by nechtěly sex. Poškozená řekla, že ne, že nemůže, že má menstruaci, a ukázala gestem, že mu ho vyhoní, on souhlasil. Měl zájem o sex s oběma. Gesto poškozené viděl ve zpětném zrcátku. Jeli směrem na Bulovku, tam zastavil na místě, které vybral, bylo to odlehlé místo asi 6 km od trasy, kterou jeli. Na místo jeli cca 15 minut, starší seděla na místě za ním, mladší vedle té starší. Hovořily ukrajinsky, on česky, bavili se spolu pouze o sexu. Vystoupil s poškozenou z auta, otevřel jí dveře, ta mladší v autě zůstala, vystoupila jen na chvíli v průběhu toho aktu. Vytáhl penis, poškozená po něm sáhla, držela ho oběma rukama, on ji chytil za prso. Uspokojovala ho rukou a pusou, byla ve dřepu. Vyhonila mu ho a pak nastoupili do auta, ta mladší mu mezitím sebrala klíče ze zapalování a nabíječku. Nikoho k sexu nenutil, vše bylo dobrovolné, v případě náznaku odporu by to toho nešel. Žádná z těch žen nevypadala vystrašeně. Probíhalo to vzadu u kufru vozidla. On měl povolené kalhoty a rozepnutý zip, žena byla oblečená, sahal jí na prso pod oblečením. Strávili na místě asi deset minut. Když bylo po všem, on se utřel do kapesníku a pak se tam vyskytla nějaká cizí starší žena, on nastoupil do auta a zjistil, že nemá klíče, s tou ženou nehovořil. Přišla k nim na vzdálenost asi dvaceti metrů, některá ze stopařek s ní hovořila, ale neví o čem. Trestní oznámení si vysvětluje tím, že ony chtěly odvézt do Liberce a vadilo jim, že je odvezl jen do Frýdlantu. Přišly mu rozzlobené podle toho, jak bouchly dveřmi. On je kuřák, ale na tom místě si nevybavuje, že by si cigaretu dával. K dotazům na osobní poměry dále uvedl, že má přítelkyni a s ní osmiměsíční holčičku, žijí v nájmu. Zaměstnání nemá, z důvodu Covidu byl propuštěn, pobírají dávky ve výši 6 400 Kč. Vlastní dům, který se rekonstruuje, proto v něm nebydlí. Nemá žádné dluhy či exekuce. Občas užívá marihuanu, když je stres, jiné návykové látky ne. Dříve užíval víkendově pervitin, s tím skončil letos na jaře. Nemá žádná zdravotní ani pracovní omezení, má středoškolské vzdělání.

3. Svědkyně (a v této věci poškozená) [celé jméno poškozeného] vypověděla, že obžalovaného nezná, u hlavního líčení jej vidí podruhé v životě. Dne 28. listopadu 2019 s dcerou cestovaly autobusem do České republiky za prací, po cestě jim během zastávky u Wroclavi řidič odjel a odmítl se pro ně vrátit. Potřebovaly se dostat do Berouna. Taxikář jim poradil, aby jely autostopem. Zastavil jim obžalovaný, ukázaly mu papír, že se potřebují dostat do Prahy, on řekl, že je tam doveze. Sedly si na zadní sedačky. Obžalovaný řídil velmi rychle, byl nervózní, pořád kouřil. Pak odbočil z hlavní silnice a začal kličkovat nějakými zkratkami, bylo jim to divné, myslely si, že si chce zkrátit cestu. Pak zastavil u nějakých zřícených budov, nechápaly proč. Vystoupil z auta, otevřel zadní dveře a řekl, že za všechno se musí platit. Nestihla mu odpovědět, že mu zaplatí, že má peníze. Otevřel zavazadlový prostor a chtěl, aby si tam lehla, měl tam jakoby

ustláno. Byl to pro ni šok, bála se. Měla strach, že ublíží dceři, nevěděla, jestli u sebe nemá nějakou zbraň. Řekl, že si má sundat kalhoty, že bude sex. Řekla mu, že má menstruaci, že nemůže. On si sundal svoje kalhoty, aby ho uspokojila orálně. Přistoupila na to jen proto, že se obávala o svůj život a život svojí dcery. On ji k tomu donutil násilím. Chytil její hlavu za vlasy a tlačil ji ke svému přirození. Rukou jeho přirození stimulovala, protože měla strach. Když to skončilo, obžalovaný vyndal kapesník modré barvy, utřel se a usmál se. Během aktu ji obžalovaný kousal do prsou a dotýkal se jejích úst. V době, kdy to probíhalo, byla dcera ve vozidle a vzala obžalovanému klíčky a schovala je. Když se vrátil do auta a začal je hledat, uhodil ji a ona klíče pustila. Pak je odvezl do Liberce a rychle odjel. Oznámily věc na policii, uvedly i poznávací značku auta, kterou si dcera pamatovala. Obžalovaný věděl, kam chtějí odvézt, bylo to napsané na tom papíru. Slíbil jim odvoz do Liberce. Každá z těch dvou částí cesty trvala asi deset minut. Cestou se o ničem nebavili. Ona seděla za řidičem, dcera vedle ní. Z auta po otevření dveří vystoupila dobrovolně, protože se bála o dceru. Obžalovaný ji z auta netahal, pouze řekl důrazně, ať vystoupí. Řekla mu, že má měsíčky, on tomu rozuměl. Reagoval na to tak, že sundal vlastní kalhoty a nutil ji k orálnímu sexu. Říkal „davaj, davaj“. Bránila se všemi možnými způsoby, jen aby ho nemusela vzít do úst, stimulovala ho ručně, bylo jí to velice nepříjemné. Nemohla nic říct, on ji k tomu nutil, byla v takovém šoku, že to dělala. Odehrálo se to asi dva metry od auta, šikmo vpravo v zadní části, oba stáli bokem k autu, každý jiným bokem, čelem k sobě. Trvalo to asi pět minut. Dcera seděla v autě a všechno pozorovala, protože nikdy neměla pohlavní styk, takto pro ni byl šok. Potom jí dcera řekla, že během aktu se snažila volat číslo 911, ale nemohla se nikam dovolat. Sperma jí vystříklo i na ruku, on se utřel kapesníkem. Když se tam objevila ta cizí žena, volala na ni „Help, policie, on chce sex“, mluvila na ni ukrajinsky, obžalovaný jí ale ukázal, ať jde pryč, tak ona utekla. Hovořila s ní asi na 1,5 metru. Paní přišla v okamžiku, když vystoupili z auta a obžalovaný si sundal kalhoty, před příchodem té paní si je opět natáhl. Když odešla, ten pohlavní akt pokračoval, ona přišla v samém začátku. Byla vystrašená z obžalovaného, proto utekla. Myslí si, že se s obžalovaným znali. S dcerou ta paní nemluvila. Určitě musela rozumět, že ji žádá o pomoc. Po aktu znova do auta sedly proto, že se bály, že se odtamtud nedostanou, nevěděly, kde jsou. Obžalovaný navíc už nebyl tak nervózní. Dcera z toho má dodnes psychické následky, odborníci se rozcházejí ve svých diagnózách. Ptala se jí poté, proč neutekla, a ona řekla, že ji nechtěla nechat samotnou a všude byl jen les. I poškozená z toho má dodnes problémy, manželovi to neřekla a on nechápe, proč s ním nemá pohlavní styk.

4. Svědkyně [příjmení] [jméno] vypověděla, že obžalovaného nezná, u hlavního líčení jej vidí podruhé v životě. Ta událost měla velký vliv na její psychiku, zdají se jí hrůzostrašné sny už asi dva roky. Tehdy jely s maminkou do Polska za prací, tam je odmítli, proto jely do České republiky, jely autobusem. Na zastávce autobus odjel bez nich, bylo to někde na česko-polské hranici. Poté je taxík zavezl k hranicím a doporučil jet dál autostopem. Zastavil jim obžalovaný, ukazovaly mu papír, kam potřebují odvézt. Řekl, že je odveze, začal být nervózní, zapálil si cigaretu, jel velmi rychle. Podle mobilu poznala, že jedou úplně jinam. Když zastavili, vystoupil z auta a řekl, že mají zaplatit. Chtěly mu dát peníze, ale on otevřel dveře a řekl, aby vystoupily a aby se jedna z nich svlékla. Maminka vystoupila první a řekla, ať zůstane v autě. On ji začal svlékat, řekla mu, že má menstruaci. Potom ji donutil k orálnímu sexu. Předtím ji dovedl k zavazadlového prostoru auta a chtěl, aby do toho kufru vlezla, což ona odmítla. Pak ji donutil, aby si klekla na kolena. Obžalovaný stál bokem k autu, aby na ně obě viděl. V autě mu sebrala klíčky od zapalování a nabíjecí kabel od jeho mobilu, chtěla tím získat čas, aby mohla přivolat policii. Poté tam přišla nějaká žena, se kterou obžalovaný o něčem mluvil. To bylo ještě předtím, než postavil maminku na kolena. Zdálo se jí, že on tu ženu znal. Něco jí řekl, ona se začala nervovat a rychle odešla. Předtím, než odešla, ji maminka žádala o pomoc, říkala „help“, ale ta paní na to nereagovala. Odešla a pak pokračoval ten sex. Poté, co mu sebrala klíčky, vystoupila z auta a snažila se přivolat pomoc na čísle 911, 155 a 112. Nemohla se dovolat, ale když se dovolala a oni slyšeli, že mluví rusky, tak zavěsili. Obžalovaný pak u ní našel klíčky od auta, řekl jí, že je kurva a uhodil ji do ruky. Řekl, že je odveze do Liberce, což se stalo. Zapamatovala si číslo jeho auta a

pak to šly nahlásit na policii. Cesta s obžalovaným trvala asi deset minut, o ničem se spolu nebavili. Maminka seděla za řidičem, ona vedle ní. Po zastavení obžalovaný otevřel levé zadní dveře a maminku vytáhl ven za ruku, ne moc velkou silou. Většinu z toho, co si říkali, si navzájem asi rozuměli. Obžalovaný ty dveře zavřel ještě před tím sexem, poté u těchto levých zadních dveří stáli. Ta cizí žena přišla z druhé strany, z té, kde seděla svědkyně. Maminka s tou paní hovořila zblízka, stály spolu asi dva až tři metry od auta. Svědkyně z auta vystoupila hned na začátku, poté, když ta paní odešla, tak zase nasedla. V té době, když byla venku, se snažila volat na ty tísňové linky. To asi obžalovaný neviděl, otočila se k němu zády. Maminka se bála, že se bude obžalovaný domáhat sexu od ní, aby ji zachránila, tak přinesla oběť. Obžalovaný nic neříkal, prostě maminku postavil na kolena, chytil ji za rameno, druhou rukou za hlavu a nutil ji k orálnímu sexu. Do auta znova nasedly proto, že se bály, že by zůstaly v lese a nevěděly, kde jsou. Ona do auta nechtěla, ale maminka říkala, že jsou v lese a nenajdou cestu. Ta paní jim nepomohla asi proto, že se obžalovaného bála.

5. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že obžalovaného nezná, žije na velkém statku, ten den, bylo ještě světlo, byla na jedné straně statku a seshora uviděla, že přijelo auto. Šla je vyhodit ze soukromého pozemku. Když přicházela, řidič zalezl do auta. Neviděla ho, ví jen, že to byl chlap. Vyšly jí naproti dvě dámy, mluvily rusky a dělaly, že se ztratily, ptaly se na cestu do [obec]. Řekla jim, ať odjedou. Než došla pět metrů, naskákaly do auta a všichni odjeli, kdyby se auto vrátilo, všimla by si toho. Ruštinu se učila patnáct let, rozuměla jim úplně všechno. S tou třetí osobu nebyla v kontaktu, s ženami hovořila asi na vzdálenost pěti metrů. Ženy byly mladé, kolem 20 – 25 let, typické „rajdy“. Chovaly se, jako by se ztratily, nic zvláštního na nich nepozorovala, byly úplně oblečené, mluvily naprosto klidně a v pohodě, nebyly na nich známky žádného zápasu. Nebyly nijak rozrušené, neprosily o nic. Hovořila s nimi pár vteřin, maximálně půl minuty. Než došla k autu, trvalo to asi pět minut, po celou dobu měla na auto výhled. Zdálo se jí, že byli venku všichni tři, ty holky určitě. Během toho, co přicházela, prostě byli venku na straně auta směrem k ní, nikdo nebyl nijak skrčený, všichni stáli.

6. Listinné důkazy: jako listinné důkazy byly u hlavního líčení provedeny: protokol o zadržení (č. I. 5-7), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný byl zadržen dne 30. listopadu 2019 ve 21:45 hodin, kdy mezi osobními věcmi obžalovaného byl mimo jiné nalezen i látkový kapesník fialové barvy; dále záznam o orientační dechové zkoušce (č. I. 11), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný po zadržení vykazoval hodnotu 0,28 promile etylalkoholu v krvi; dále náčrtek podobizny (č. I. 33), ze kterého bylo zjištěno, že tento byl vyhotoven v souvislosti s oznámením činu poškozenou; dále protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace (č. I. 34-40 a 42-46), ze kterého bylo zjištěno, že se místo ohledání nachází v obci Bulovka v areálu bývalého hospodářství, kam souběžně s hlavní komunikací vede místní pozemní komunikace přecházející na svém konci v asfaltový povrch porostlý mechem a travou s tím, že v hliněném povrchu na místě byla zajištěna trasologická stopa v podobě otisku pneumatiky o šíři 19 cm; z fotodokumentace osoby poškozené bylo zjištěno, že poškozená ani její oblečení nevykazuje žádné známky zápasu; dále protokol o ohledání věci (č. I. 41), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaným užívaný automobil tov. zn. VW Passat Variant 1.9 TDI je vybaven pneumatikami zn. Tomket Snowroad 195/65 R15 91H s rozvorem předních kol 170 cm a zadních kol 168 cm; hloubka dezénu na obou předních pneumatikách činila 5 mm a na obou zadních pneumatikách pak 4 mm; dále protokol o vydání věci (č. I. 47 a 48), ze kterého bylo zjištěno, že poškozená vydala policii dámské tílko modré barvy bez nápisu a označení a obžalovaný pak tepláky šedé barvy a kapesník fialové barvy; dále odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví trasologie (č. I. 50-52), ze kterého bylo zjištěno, že trasologická stopa zajištěná na místě činu mohla být vytvořena pneumatikami ohledávaného vozidla VW Passat; dále úřední záznam (č. I. 81), ze kterého bylo zjištěno, že vedoucí oddělení KIS Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje sdělil policejnímu komisaři, že z telefonního čísla svědkyně [příjmení] neproběhly v rozsahu celého dne 30. listopadu 2019 žádné hovory na tísňovou linku 112 (telefonické centrum tísňového volání).

7. Dále pak byl přečten i obsah zpráv o pověsti obžalovaného, tedy opisů z evidence rejstříku trestů a evidence přestupků (č. l. 140 a 141), ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný dosud nebyl shledán vinným v přestupkovém ani v trestním řízení, je osobou bezúhonnou.

8. Hodnocení důkazů: všechny provedené důkazy posléze hodnotil podepsaný soud v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na velmi pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Zjištěno tak nade vší pochybnost bylo, a to jak z výpovědi obžalovaného, tak i z výpovědí všech tří v řízení slyšených svědkyň, že obžalovaný v odpoledních hodinách dne 30. listopadu 2019 přivezl svědkyně [celé jméno poškozeného] a [anonymizováno] (matku s dcerou) svým vozidlem VW Passat na opuštěné místo v katastru obce Bulovka, kde mezi obžalovaným a poškozenou proběhl orální pohlavní styk, jímž došlo k uspokojení obžalovaného, konkrétně se tak stalo stimulací jeho penisu rukou a ústy poškozené. Zjištěno nade vší pochybnost bylo i to, že na místě činu se v téže době krátce nacházela i svědkyně [příjmení], která hodlala vozidlo i osoby vykázat z jejího soukromého pozemku, a že mezi ní a osobami z vozidla proběhl krátký hovor na velmi blízkou vzdálenost. Prokázáno rovněž bylo, že obžalovaný díky poškozené dosáhl svého uspokojení a následně svědkyně [celé jméno poškozeného] i [anonymizováno] odvezl do obce Frýdlant k vlakovému nádraží, jakož i to, že orální způsob uspokojení byl zvolen z toho důvodu, že poškozená obžalovanému sdělila, že má menstruaci.

9. Obhajoba obžalovaného po celé trestní řízení spočívala na tvrzení, že se událost odehrála ze strany poškozené dobrovolně, k ničemu ji nenutil, pouze se obou stopařek cestou ve vozidle dotázal, zda nechtějí sex, na což mu bylo nabídnuto, že bude uspokojen tímto způsobem. V řízení tak proti sobě stály dvě zcela odlišné verze popisu událostí. Proti verzi obžalovaného to byla verze poškozené a její dcery, svědkyně [příjmení], když obě naopak hovoří o nucení k sexu. Za velmi podstatnou v této věci považuje soud výpověď svědkyně [příjmení], jakožto svědkyně na věci a jejím výsledku zcela nezáživné. Dle její výpovědi jednak žádná ze svědkyň, které s ní měly možnost hovořit a hovořily, nejevila známky rozrušení či nervozity, žádná z nich u ní nehledala zastání ani nežádala o pomoc, byla dotazována pouze na cestu do Liberce. Svědkyně dále vypovídal, že rozumí ruskému jazyku, neboť se jej patnáct let učila. Zároveň uvedla, že bezprostředně po rozhovoru se ženami vozidlo její pozemek opustilo a již se nevrátilo, o tom by věděla. Uvedla rovněž, že k vozidlu musela ujít vzdálenost cca 300 – 400 metrů, což jí zabralo zhruba pět minut, kdy po celou tuto dobu měla na vozidlo a osoby u něj se pohybující výhled s tím, že nic podezřelého na místě neviděla, všechny osoby po celou dobu stály venku u auta. Její výpověď tak zcela potvrzuje popis události obžalovaným, dle něhož se pohlavní styk mezi ním a poškozenou odehrál dobrovolně a po jejich vzájemné dohodě. Svědkyně [celé jméno poškozeného] i [anonymizováno] přitom uvádějí, že svědkyni žádaly o pomoc, poškozená měla použít slovo „help“, tedy výraz, kterému každý rozumí i v případě, že neovládá cizí jazyk. Zároveň měla hovořit o sexu, což však svědkyně [příjmení] svou výpovědí vyloučila.

10. Co je dále podstatné, linka tísňového telefonického volání 112 dne 30. listopadu 2019 nepřijala žádné volání z čísla mobilního telefonu užívaného svědkyní [příjmení], byť tato vypovídal, že se na tísňovou linku dovolala, avšak poté, co začala hovořit rusky, s ní měl být hovor ukončen. Pomine-li soud předpoklad, že tísňová linka musí být schopna přijmout tísňové volání i v cizích jazycích (zejména světových), sdělením provozovatele tísňové linky bylo prokázáno, že výpověď svědkyně minimálně v této její části není hodnověrná. A v neposlední řadě je nutno upozornit na významné a podstatné rozdíly ve výpovědích poškozené a svědkyně [příjmení]. Svědkyně [celé jméno poškozeného] popírá, že by její dcera v době incidentu opustila vozidlo, svědkyně [příjmení] naopak uvádí, že na místě z vozidla vystoupila, a to v době, kdy dorazila svědkyně [příjmení] (která to potvrzuje). Svědkyně se liší i v tom ohledu, kde mělo k pohlavnímu styku dojít, neboť poškozená hovoří o té straně vozidla, kde seděla svědkyně [příjmení], která naopak uvádí stranu opačnou. Poškozená dále vypovídal, že ji obžalovaný z

vozidla fyzicky nevytáhal, pouze důrazně vyzval, ať vystoupí, svědkyně [příjmení] oproti tomu uvádí, že ji vytáhl za ruku (byť ne hrubou silou).

11. Podstatný je i fakt, že vozidlo VW Passat není vozidlem takových rozměrů, které by při nesklopených zadních sedadlech, na kterých seděla svědkyně [příjmení], umožňovalo, aby si do zavazadlového prostoru někdo ulehl, což nekoresponduje s výpovědí obou svědkyň, dle kterých v kufru vozidla bylo ustláno tak, že se tam dalo lehnout. Jen obtížně pochopitelné dále je i to, že pokud v době příchodu svědkyně [příjmení] na místo ještě mělo být před pohlavním stykem, avšak svědkyně dle svého vyjádření už věděly, k čemu má obžalovaný poškozenou nutit, že by obě svědkyně se svědkyní [příjmení] místo neopustily, pokud ji navíc, jak shodně uvádějí, žádaly o pomoc.

12. Ze vzájemné souvislosti těchto důkazů soud dospívá k závěru, že hodnověrnost výpovědí svědkyň [celé jméno poškozeného] a [anonymizováno] je významně snížena. Vinu obžalovaného je přitom nutno v řízení prokázat takovým způsobem, aby o ní nevystávaly žádné rozumné pochybnosti. Jak vyplývá z nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS. 429/2003 ze dne 4. prosince 2003, jestliže nelze jednoznačně určit, která z variant skutkového stavu odpovídá skutečnosti, je třeba při zachování zásady „in dubio pro reo“ zvolit variantu pro obžalovaného nejprávnější. V posuzované věci je zřejmé, že existují nejasnosti, které jsou podstatné pro její posouzení a které již není možno spolehlivě odstranit důkazy novými (tyto zjevně nejsou k dispozici), případně opakováním důkazů stávajících. S ohledem na shora uvedené tedy při aplikaci zásady in dubio pro reo nebylo možné dospět k jinému závěru, než k tomu, že obžalovaného je nutno obžaloby zprostit postupem podle ustanovení § 226 písm. a) trestního řádu z důvodu, že v řízení nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž byl obžalovaný stíhán.

13. V řízení nebylo nade vší rozumnou pochybnost prokázáno, že by obžalovaný poškozenou k orálnímu pohlavnímu styku donutil, ať už slovními výhrůžkami, gesty, či dokonce fyzickým násilím. Dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se zločinu znásilnění dopustí ten, kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije jeho bezbrannosti a čin spáchá souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Mezi obžalovaným a poškozenou dne [datum] sice došlo k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží, avšak v řízení nebylo prokázáno, že by se tak stalo v důsledku násilí, pohrůžky násilí nebo pohrůžky jiné těžké újmy ze strany obžalovaného. Takového jednání se obžalovaný nedopustil, respektive takové jednání mu dostupnými a v řízení provedenými důkazy nebylo nade vší pochybnost prokázáno, a proto bylo nutné ve shora naznačených pochybnostech rozhodnout v jeho prospěch. V úvahu navíc nepřicházela ani jiná právní kvalifikace jednání obžalovaného, tedy posouzení jeho jednání jako spáchání jiného než v obžalobě uvedeného trestného činu.

14. Výrok o náhradě škody, respektive o postupu dle § 229 odst. 1 tr. řádu, vyplývá ze skutečnosti, že byl obžalovaný obžaloby v plném rozsahu zproštěn, a proto nebylo možné postupovat jinak, než poškozenou [celé jméno poškozeného], která se do trestního řízení včas připojila s požadavkem na zaplacení částky ve výši 10 000 Eur, odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či

neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 6. října 2021

Mgr. Přemysl Pechlát
soudce